

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 5T/64/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3110011479
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Manduch
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3110011479.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín na hlavnom pojednávaní v Trenčíne dňa 20. novembra 2015 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Manducha a prísediacich Ing. Anny Merdaa a Júlie Spustovej takto

rozhodol:

Obžalovaný:

J. V. T. Š. A. H. , nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom B. - Q. F., B. č. XXXX/X,

je vinný, že

ako konateľ firmy I.F. Q. s.r.o. L. XX, B. XXX XX, IČO: XXXXXXXX postupne uzatvoril:

1/ dňa 06.06.2008 v Trenčíne leasingovú zmluvu č. LZF /08/05237 so spoločnosťou OTP Leasing, a.s., Einsteinova 21/13, Bratislava (t. č. Credium Slovakia a.s. Bratislava) na prenájom osobného motorového vozidla, zn. AUDI A4 8E/LBRBF/FM52PGR8E507GG, VIN: WAUZZZ8E78A031637, EČV: B šedej metalízy v obstarávacej sume 38.173 €, ktorého dodávateľom bola firma Gerard Slovakia, s.r.o., Ružová dolina č. 6, Bratislava s tým, že zaplatil prvú 30% zvýšenú splátku dodávateľovi vo výške 11.451,90 € hoci vedel, že ďalšie splátky nebude platiť, pretože v rozpore so zmluvnými podmienkami osobné motorové vozidlo dal do užívania inej nezistenej osoby, a preto následne OTP Leasing, a.s. Einsteinova 21/13 Bratislava od leasingovej zmluvy odstúpila a dňa 28.2.2009 vyzvala spoločnosť I.F. Servis, s.r.o. na vrátenie predmetu leasingu k čomu nedošlo, čím spôsobil spoločnosti Credium Slovakia, a. s., Einsteinova 21, Bratislava, IČO: 35 845 490 ku dňu spáchania skutku škodu vo výške 38.173 €,

2/ dňa 01.07.2008 v Trenčíne leasingovú zmluvu č. LZF/08/05296 so spoločnosťou OTP Leasing, a.s. Einsteinova 21/13 Bratislava, (t. č. Credium Slovakia a.s.) na prenájom osobného motorového vozidla zn. TOYOTA RAV 4XA3 (a)ALA30 (WH)ALA30L-AWFGXW, VIN: JTMBB31 V806094396, EČV: B čiernej farby v obstarávacej sume 51.782,51 €, ktorého dodávateľom bola firma Gerard Slovakia, s.r.o., Ružová dolina č. 6, Bratislava s tým, že zaplatil prvú 30% zvýšenú splátku dodávateľovi vo výške 15.534,75 € hoci vedel, že ďalšie splátky nebude platiť, pretože v rozpore so zmluvnými podmienkami osobné motorové vozidlo dal do užívania inej nezistenej osoby, a preto následne OTP Leasing, a.s. Einsteinova 21/13, Bratislava od leasingovej zmluvy odstúpila a dňa 28.2.2009 vyzvala spoločnosť I.F. Servis, s.r.o. na vrátenie predmetu leasingu k čomu nedošlo, čím spôsobil spoločnosti Credium Slovakia, a. s., Einsteinova 21, Bratislava, IČO: 35 845 490 ku dňu spáchania skutku škodu vo výške 51.782,51 €,

3/ dňa 10.7.2008 v Bratislave leasingovú zmluvu č. LZF/08/00152 so spoločnosťou IMPULS-LEASING Slovakia s.r.o. Štetinova 4, Bratislava, na prenájom osobného motorového vozidla továrenskej zn. AUDI R8 42/CBYHQ1/QM6041S0, VIN:WUAZZZ4297N000334, EČV: B TX čiernej metalízy v obstarávacej sume 139.414,45 €, ktorého dodávateľom bola firma Gerard Slovakia, s.r.o., Ružová dolina č. 6, Bratislava s tým, že zaplatil prvú 30% splátku dodávateľovi vo výške 41.824,33 € hoci vedel, že ďalšie splátky nebude platiť, pretože v rozpore so zmluvnými podmienkami osobné motorové vozidlo dal do užívania inej nezistenej osoby, a preto následne Fy IMPULS-LEASING Slovakia s.r.o. od leasingovej zmluvy odstúpila a dňa 14.01.2009 vyzvala spoločnosť I.F. Servis, s.r.o. na vrátenie predmetu leasingu

k čomu nedošlo, čím spôsobil spoločnosti IMPULS-LEASING Slovakia s.r.o. Štetinova 4, Bratislava ku dňu spáchania skutku škodu vo výške 139.414.45 €,

4/ dňa 30.9.2008 v Trenčíne leasingovú zmluvu č. 11424 so spoločnosťou Oberbank Leasing s.r.o. Galvániho 7/B, Bratislava, kde uviedol leasingovú spoločnosť do omylu, nakoľko sa vydával za konateľa spoločnosti I.F. Q., s.r.o. napriek tomu, že v čase uzatvárania zmluvy už jej konateľom nebol, pričom uzatvoril zmluvu na prenájom osobného motorového vozidla továrenskej zn. AUDI S8 4E/LBSMQ1/QA6ECOR4ESQS50GG, VIN: WAUZZZ4E87N016125, EČV: U čiernej farby v obstarávacej sume 103.145,50 €, ktorého dodávateľom bola firma Gerard Slovakia, s.r.o., Ružová dolina č. 6, Bratislava s tým, že zaplatil prvú 50% zvýšenú splátku dodávateľovi vo výške 51.572,75 € hoci vedel, že ďalšie splátky nebude platiť, pretože v rozpore so zmluvnými podmienkami osobné motorové vozidlo dal do užívania inej nezistenej osoby, a preto následne Fy Oberbank Leasing, s.r.o. od leasingovej zmluvy odstúpila a odobrala spoločnosti I.F. Servis, s.r.o. predmet leasingu, čím spôsobil spoločnosti Oberbank Leasing s.r.o., Prievozská 4, Bratislava, IČO 35 955 015 ku dňu spáchania skutku škodu vo výške 103.145,50 €.

t e d a

v bodoch 1 - 4

na škodu cudzieho majetku seba a iného obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku škodu veľkého rozsahu.

T ý m s p á c h a l

v bodoch 1 - 4

pokračovací trestný čin obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 4 písmeno a) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

podľa § 221 odsek 4 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 8 Trestného zákona, s prihliadnutím na § 36 písmeno j) Trestného zákona, v spojení s § 42 odsek 1 Trestného zákona podľa zásady uvedenej v § 41 odsek 2 Trestného zákona, za použitia § 39 odsek 1 Trestného zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona v spojení s § 78 odsek 1 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranný dohľad v trvaní 1 rok.

Podľa § 77 odsek 2 Trestného zákona v spojení s § 51 odsek 4 písmeno j) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúca v príkaze zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie počas doby trvania ochranného dohľadu.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušuje sa výrok o treste odňatia slobody v trvaní 3 roky s podmieňaným odkladom výkonu trestu v trvaní 3 roky, uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 28.01.2013 sp. zn. 4T 11/2013, doručený obžalovanému dňa 25.02.2013, právoplatného dňa 17.06.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku sa poškodené spoločnosti:

- Oberbank Leasing s.r.o., so sídlom Bratislava, Prievozská 4, IČO 35 955 015
  - IMPULS-LEASING Slovakia s.r.o. so sídlom Bratislava, Štetinova 4, IČO: 36 745 804
  - Credium Slovakia, a.s., so sídlom Bratislava, Einsteinova 21, IČO: 35 845 490,
- s uplatnenými nárokmi na náhradu škody odkazujú na občianske súdne konanie.

o d ō v o d n e n i e :

Okresný súd Trenčín v predmetnej veci na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného J. V., ďalej splnomocnených zástupcov poškodených spoločností F.. T. B., F.. U. P. a F.. M. V., svedkov D.. P. B., A. B. J. J., V. I. a P. G., prečítaním zápisnice o výsluchu svedka F. G., ako aj prečítaním relevantných listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spisovom materiáli. Po takto vykonanom dokazovaní mal súd za preukázané, že skutky uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku, sa skutočne stali a že ich spáchal obžalovaný J. V..

Obžalovaný J. V. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že je pravdou, že podpísal leasingové zmluvy na osobné motorové vozidlá tak, ako je to uvedené v skutkových vetách obžaloby. Uviedol, že konateľom spoločnosti I.F. Q., s.r.o. sa stal vďaka F. G., ktorý bol jeho sused a ktorý si od neho požičiaval peniaze s tým, že spoločnosťou by mu vedel ručiť. Bolo mu povedané, že môže slušne zarobiť a nemal v tej dobe prácu, a preto mu to prišlo ako dobrý nápad. V spoločnosti mal pracovať ako konateľ pre J. J., ktorý ho zoznámil s V.. Ten mal autopožičovňu (spoločnosť EUROAUTÁ) a nemohol si vtedy zobrať viac áut na leasing. Dohodli sa, že spoločnosť I.F. Q., s.r.o. by si zobrala tieto autá na leasing a zmluvne by ich prenajala jeho spoločnosti s tým, že by aj všetko uhrádzala. Prvýkrát bol požiadavaný o niečo takéto asi po 4 mesiacoch konateľstva. Leasingové zmluvy podpísal dobrovoľne ako konateľ spoločnosti I.F. Q., s.r.o., avšak autá nikdy osobne nepreberal a nikdy ich nevidel. Zmluvy pred podpisom vôbec nečítal, čo berie ako svoju chybu. Bral to tak, že je zamestnanec, teda prišiel, podpísal a nič neriešil. Papiere potom odovzdal. Leasingovým spoločnostiam neposkytoval žiadne údaje, doklady a pod., ako aj neuhrádzal sám žiadne akontácie. Ani nevedel o tom, že sa prestali splácať leasingy. Priznal však, že bol kontaktovaný istými ľuďmi, zrejme z leasingových spoločností, že sa prestali splácať splátky leasingov. Zároveň priznal, že nepodpisoval ani žiadne zmluvy o nájme áut pre spoločnosť EUROAUTÁ. J. J. mu tvrdil, že je všetko v poriadku. Bol tak uvedený do omylu. Zo strachu z pôsobenia v spoločnosti odišiel do Kanady, kde mu pomohol F. G., pretože sa začala na celú vec vypytovať polícia z Trnavy a bál sa aj J. J., ktorý ho napadol a vyhrážal sa mu, že rozpráva veci, ktoré nemá rozprávať a určite sa to týkalo aj spoločnosti I.F. Q., s.r.o. Po návrate k celej veci vypovedal aj na ÚBOKu. Okrem toho chodieval aj do banky pre peniaze, ktoré vyberal z účtu a zanášal ich J. J., ako aj ho dva či trikrát poslali k ekonómke. Nemal vôbec vedomosť o majetkovom zázemí spoločnosti. V Kanade mu dal F. G. podpísať papiere, ktorými previedol obchodný podiel v spoločnosti a tým zanikla jeho funkcia konateľa. Tento prevod mu navrhol F. G. s J. J.. Za D.. P. B., ktorý dohadoval leasingové zmluvy podpísané v Trenčíne, ho poslal V..

Svedkyňa F.. T. B. na hlavnom pojednávaní uviedla, že v trestnom konaní zastupuje poškodenú spoločnosť Credium Slovakia, a.s. K skutkom 1/ a 2/ uviedla, že akontácie na predmetné motorové vozidlá boli zaplatené, pričom neskôr došlo k neplateniu riadnych splátok, a preto od zmlúv odstúpili. Cez sprostredkovateľskú spoločnosť sa nevedeli skontaktovať s konateľom spoločnosti I.F. Q., s.r.o., pričom sa to podarilo až v čase, keď už nebol konateľom. Obidve autá boli vypátrané u úplne neznámych osôb pri nákupných centrách TESCO a LIDL v Bratislave. Pokiaľ ide o prípravu leasingových zmlúv, všeobecne sa vyjadrila tak, že údaje a solventnosť záujemcu o leasing sa vyhodnocuje podľa určitého štandardu, avšak pri akontácii vo výške 30% sa nijako extra nepreverovala. Pred podpisom zmluvy sa povinne predkladá overený výpis z obchodného registra nie starší ako 3 mesiace, občiansky preukaz konateľa a osvedčenie o registrácii pre DPH. Ich obchodným zástupcom, ktorý zastrešoval tieto leasingové zmluvy, bol P. G., ktorý už pre nich nepracuje. Akontácia bola zaplatená na účet dodávateľa, pričom až po jej zaplatení je možné si prevziať vozidlo. V prípade spoločnosti I.F. Q., s.r.o. komunikovali výhradne s konateľom, a to obžalovaným, pretože nového konateľa spoločnosti - V. B. už ani nenašli. Na Audi A4 (skutok 1/) bola zaplatená akontácia a 5 splátok po 592,73 €. Na Toyotu RAV4 (skutok 2/) bola zaplatená akontácia a 4 splátky po 804,04 €. Výsledná uplatnená škoda spoločnosti Credium Slovakia, a.s. v trestnom konaní vychádza z finančného vyrovnania - zostatku istiny, penále, nákladov agentúry, z toho sa odpočíta predajná cena vozidla, preto to nezodpovedá rozdielu, ktorý sa dá vypočítať z kúpnej ceny vozidla po odpočítaní zaplatených súm leasingu. Čo sa týka skutku 1/, tak za poškodenú spoločnosť Credium Slovakia, a.s. uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 16.249,19 € a v prípade skutku 2/ nárok na náhradu škody vo výške 13.666,48 €.

Svedok F.. U. P. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v trestnom konaní zastupuje poškodenú spoločnosť IMPULS-LEASING Slovakia, s.r.o. K skutku 3/ uviedol, že v júli 2008 ich kontaktoval obžalovaný

ako zástupca spoločnosti I.F. Q., s.r.o. s tým, že má záujem o financovanie športového vozidla zn. Audi R8. V každom prípade bol obžalovaný vyzvaný na predloženie finančných výkazov spoločnosti na posúdenie jej bonity. Predmetnú zmluvu pripravovala a ohľadom nej všetko zabezpečovala ich zamestnankyňa X. K. z centrály v Bratislave. Pokiaľ ide o požadované doklady o solventnosti záujemcu o leasing, to je odstupňované podľa ich vnútorných predpisov, pričom určite vyžadovali výkaz zisku a strát za predchádzajúci kalendárny rok a daňové priznanie. Ich všeobecné zmluvné podmienky k podpísanej zmluve obsahovali zákaz zapožičať predmetu zmluvy - motorové vozidlo inej osobe. V uzatvorenej leasingovej zmluve boli dohodnutých 60 splátok po 2.088,64 €. Kúpna cena motorového vozidla bola 4,2 milióna Sk. Akontácia predstavovala 1,26 milióna Sk a mala byť zaplatená ku dňu podpisu zmluvy. Deje sa tak formou započítania pohľadávok, pričom požadujú potvrdenie od dodávateľa, že zaplatená bola. Čiže ich spoločnosť zaplatila 2,94 milióna Sk. Spoločnosť I.F. Q., s.r.o. si svoje záväzky neplnila riadne a včas, keď okrem prvej splátky zaplatila už len 2 splátky v celkovej výške 2.409,00 €. Z tohto dôvodu pristúpili k predčasnému ukončeniu leasingovej zmluvy, pričom neskôr zistili, že motorové vozidlo užíva tretia osoba - istý A. B., konateľ spoločnosti D s.r.o., avšak neexistovali žiadne písomné doklady ohľadom prevodu vozidla na túto osobu. A. B. mal o predmetné motorové vozidlo neskôr aj záujem, a preto s nimi podpísal leasingovú zmluvu, avšak nezaplatil nič, a preto rovnako zmluvný vzťah ukončili predčasne. Následne pristúpili k predaju motorového vozidla za účelom pokrytia pohľadávok, predali ho za sumu 43.697,48 € bez DPH, pričom zostala už iba suma 51.989,29 €, ktorú za spoločnosť IMPULS-LEASING Slovakia, s.r.o. uplatnil v trestnom konaní ako nárok na náhradu škody. Pokiaľ ide o výšku škody uvedenú v skutku 3/, uviedol, že hodnota financovania bola tých 97.597,12 € (2,94 mil. Sk), čo je aj výška ich škody.

Svedkyňa F.. M. V. na hlavnom pojednávaní uviedla, že v trestnom konaní zastupuje poškodenú spoločnosť Oberbank Leasing, s.r.o. K skutku 4/ uviedla, že leasingovú zmluvu so spoločnosťou I.F. Q., s.r.o. v roku 2008 uzatvárala za poškodenú spoločnosť ona, pričom podnet na jej uzavretie prišiel od spoločnosti Gerard Slovakia, s.r.o. ako dodávateľa vozidla. Do podpisu zmluvy obžalovaný bez problémov komunikoval a nevyzeral byť problémový, pričom si ho aj preverovala. Komunikovala iba s ním. Potvrdil jej ponuku, prezentoval činnosť svojej spoločnosti, hovorili spolu telefonicky a osobne sa s ním stretla pri podpise zmluvy. Predložil jej aj výkazy spoločnosti. Preberací protokol podpísal tiež obžalovaný, ktorý sa neskôr s autom dostavil do Bratislavy aj na jeho odfotenie. Zmluvu pripravovala jej kolegyňa z oddelenia správy leasingových zmlúv, ktorej posúvala potrebné podklady. Pokiaľ ide o splácanie, pamätala si, že prišla jedna alebo dve splátky prišli, aj to nie celé. Splátky sa platili až po urgenciách, ktoré adresovali dodávateľovi vozidla. Akontácia sa platila na tzv. trojzápočet, čo bolo bežné. Obžalovaný aj dodávateľ následne prestali komunikovať. Potom sa dozvedela, že vozidlo užívala tretia osoba. Vozidlo vtedy odobrali. Vo všeobecných zmluvných podmienkach zmluvy je uvedené, že nájomca nemôže predmet leasingu zapožičať niekomu inému, pričom tieto podmienky musí nájomca podpísať. Pokiaľ ide o nárok na náhradu škody, toto motorové vozidlo bolo predané so ziskom, a preto im žiadna škoda nevznikla (uvedené bolo na hlavnom pojednávaní aj prečítané v zmysle § 256 ods. 2 Tr. por.).

Svedok D.. P. B. na hlavnom pojednávaní uviedol, že so spoločnosťou I.F. Q., s.r.o. prišiel do kontaktu v období rokov 2007-2008. Obžalovaného pozná ako osobu, ktorej sprostredkoval niekoľko leasingov. Na presné číslo si nepamätal, ale uviedol, že zmluvy boli podpísané buď v Trenčíne alebo v Bratislave alebo v jednotlivých leasingovkách. V tom čase pracoval pre spoločnosť Gerard Slovakia, s.r.o. ako leasingový manažér, pričom spolupracovali s leasingovými spoločnosťami OTP Leasing aj Oberbank Leasing. Na zmluvu zo skutku 1/ si nepamätal vzhľadom na odstup času. Uviedol, že leasingové zmluvy sa pripravujú v leasingovej spoločnosti. Zástupca leasingovej spoločnosti dá podpísať klientovi leasingovú zmluvu na základe podkladov od klienta, ktoré leasingovej spoločnosti poskytnú. S podmienkami leasingu oboznamuje zástupca leasingovej spoločnosti. On vystupoval iba ako dodávateľ auta, pričom ak klient splnil podmienky leasingovej spoločnosti, mohol si auto prevziať. Za ich činnosť im platila leasingová spoločnosť. Obžalovaný bol pre neho klient ako každý iný. Ako zástupca dodávateľa motorového vozidla, ktorým bola spoločnosť Gerard Slovakia, s.r.o., podpísal určite preberacie protokoly. Pokiaľ ide o údaje o nájomcovi, tak ich posielal leasingovej spoločnosti v prípade, ak ich získal od klienta osobne či mailom. Išlo o daňové priznanie, výkaz ziskov a strát, potvrdenie o platcovi DPH, výpis z obchodného registra, občiansky preukaz, vodičský preukaz. Nepamätal si, či komunikoval pri sprostredkovaní s obžalovaným, prípadne s inou osobou. Osobu menom Z. V., resp. V. poznal, pričom uviedol, že to bol jeho nadriadený. On sám za spoločnosť Gerard Slovakia, s.r.o. autá neodovzdával, na to boli určení 5 ľudí z Trenčína, ktorí to mali v popise práce. Po neúspešných zmluvách s obžalovaným už s ich spoločnosťou nechceli

leasingové spoločnosti spolupracovať. Pokiaľ ide o spoločnosť EUROAUTÁ, pamätal si len to, že malo ísť iba o web stránku, nie o obchodnú spoločnosť.

Svedok A. B. na hlavnom pojednávaní uviedol, že spoločnosť D s.r.o. kúpila motorové vozidlo zn. Audi R8 od leasingovej spoločnosti zo sídlom v Bratislave asi pred 5 rokmi na leasing, pričom ho užíval on ako jej konateľ. Neskôr prišla kríza, stavebná činnosť nešla, a preto motorové vozidlo odovzdal leasingovej spoločnosti. Nepamätal si, že by niekedy komunikoval s obžalovaným. Nič bližšie k veci už neuviedol.

Svedok J. J. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaného pozná asi 5 rokov. Zoznámili sa cez F. G., s ktorým podnikal. Poznal aj Z. V., resp. V., ktorého zoznámil s obžalovaným. So spoločnosťou I.F. Q., s.r.o., za ktorú konal obžalovaný, obchodoval s potravinami, mali sklady, kupovali tovar z Poľka, potom ho predávali, bolo to v období rokov 2008-2009. Nepamätal si nič ohľadom nejakých áut. Chcel si dokonca zobrať od nich aj nejaké auto, bavili sa o Audi R8, ale po tom, čo dal peniaze, auto v živote nevidel. Vedel, že obžalovaný s Z. V. robili niečo ohľadom áut a že obžalovaný mal brať autá na prenájom pre V., ktorý mal platiť leasing a starať sa o ne. Obžalovaný sa na to neskôr aj sťažoval. Vedel len o vozidle Audi R8, o ostatných nepočul.

Svedok V. I. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že pracoval v spoločnosti Gerard Slovakia, s.r.o. v roku 2009 v Dunajskej Lužnej ako právnik. Mal vedomosť o tom, že spoločnosť sa zaoberala aj leasingovými vzťahmi, ale to nebola jeho pracovná náplň a o túto oblasť sa ani nezaujímal. Obžalovaného nepoznal. Spoločnosť riadil D. Z. V., ale nevedel, či to je reálna osoba. Jedna z jeho spoločností sa zaoberala aj požičiavaním áut. Pri odovzdávaní vozidiel nikdy nebol. Vedel o probléme so športovým autom, pretože vtedy sa podávalo trestné oznámenie.

Svedok P. G. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v roku 2008 pracoval pre spoločnosť OTP Leasing ako vedúci pobočky Trenčín. Na starosti mal spracovávanie leasingových zmlúv. Na vozidlá zo skutkov 1/ a 2/ si presne nepamätal, rovnako si nepamätal ani na konkrétne osoby. Uviedol, že sa určite musel stretnúť s konateľom spoločnosti I.F. Q., s.r.o., t.j. ak bol obžalovaný konateľom, stretol sa s ním, pretože s ním bolo potrebné podpísať leasingové zmluvy. Zároveň sa konateľ vždy kontaktoval aj kvôli dokladom, ktoré potom posielal na centrálu. Kontakt na klienta mali od spoločnosti Gerard Slovakia, s.r.o. Zhromaždili potrebné doklady, ktoré tie zaslali schvaľovaciemu oddeleniu do Bratislavy. Po schválení sa podpisovali zmluvy. Určite sa skúmala solventnosť spoločnosti, a to s pomocou daňového priznania za posledný rok, predbežných výkazov, občianskeho preukazu konateľa, kartičky DPH, doklade o účte, bankového výpisu (zostatok na účte sa neskúmala), lustrácie na obchodných registroch. Ak by bol problém, zmluvu by neschválili. V zmluve sa uvádzalo, že motorové vozidlo sa nesmie prenajať tretím osobám, pričom je to uvedené aj vo všeobecných zmluvných podmienkach.

Za súhlasu procesných strán bola prečítaná výpoveď svedka F. G., ktorá bola uskutočnená pred rakúskymi justičnými orgánmi. Uviedol, že obžalovaného pozná zo susedstva, resp. obžalovaný býval s otcom nad nimi v Devínskej Novej Vsi. Jedného dňa, keď bol v Kanade, kde prevádzkuje živnosť, ho kontaktovala jeho manželka, že sa na neho pýtal obžalovaný v tom zmysle, či by mu vedel pomôcť, keď príde do Kanady. V Kanade mu oznámil, že má problémy s leasingovými zmluvami. Po 2 až 3 mesiacoch sa obžalovaný vrátil na Slovensko a on ho odviezol na políciu. Na položené otázky odpovedal, že obžalovaného pozná cca od roku 2007 a nikdy si od neho nepožičiaval peniaze. Pozná tiež J. J. a Z. V., resp. V., taktiež pozná spoločnosť EUROAUTÁ, ktorej majiteľom bol práve V.. Pokiaľ ide o I.F. Q., s.r.o., tak túto spoločnosť odpredal obžalovanému jeho syn F. G., ktorý sa v tom čase chcel odsťahovať do Anglicka a chcel odpredať svoj podiel. V okamihu predaja išlo o stavebnú firmu. Obžalovaný ju kúpil na podnet svojho otca, ktorý chcel, aby bol obžalovaný samostatný. Nevedel nič uviesť ohľadne leasingu áut, prípadne úlohy obžalovaného v spoločnosti I.F. Q., s.r.o.

Na hlavnom pojednávaní boli tiež prečítané listinné dôkazy zo spisu: žiadosť, faktúra, všeobecné zmluvné podmienky z č.l. 47-50, finančné vysporiadanie z č.l. 56, výpisy z účtu z č.l. 60-61, potvrdenie o podaní daňového priznania z č.l. 62, daňové priznanie z č.l. 63-81, výpis z univerzálneho registra z č.l. 83-85, zmluva o finančnom leasingu z č.l. 95-96, všeobecné zmluvné podmienky z č.l. 96-99, žiadosť o leasing z č.l. 100-101, príjmový pokladničný doklad z č.l. 119, potvrdenie o podaní daňového priznania z č.l. 120, daňové priznanie z č.l. 121-140, protokoly o odovzdaní a prevzatí predmetu leasingu z č.l. 149, 179, 196-197, 199, 248, 373-374, žiadosti o leasing z č.l. 150, 193, 214, kúpne leasingové zmluvy, obchodné podmienky z č.l. 151-155, 169-173, 180- 184, 209-213, 328, 341-343,

365-367, 377-381, príloha k leasingovej zmluve z č.l. 156-157, 215-216, faktúry z č.l. 160, 194, 217, 229, 360, 371-372, prílohy k leasing. zmluvám z č. 166-167, 194-195, 227-228, protokoly o finančnom vysporiadaní leasingovej zmluvy z č.l. 185, 222, preberacie protokoly z č.l. 218, 231, 338, potvrdenie o zaplatení zvýšenej splátky z č.l. 219, 230, záverečné správy z č.l. 221, 225, zoznam vozidiel z č.l. 309-312, evidenčné karty vozidiel z č.l. 313-319, 329-331, 346-348, osvedčenie o evidencii vozidiel z č.l. 361-362, dohoda o postúpení a započítaní pohľadávok z č.l. 368-370, notárska zápisnica z č.l. 384-388, zakladateľská listina z č.l. 389-393, 399-410, 422-426, zmluva o prevode obchodného podielu z č.l. 395-396, 411-417, 427-431, 440-443, zápisnica z mimoriadneho zasadnutia valného zhromaždenia z č.l. 418-421, reedícia zakladateľskej listiny z č.l. 433-438.

Z prečítaných listinných dôkazov vyplynuli skutočnosti, ktoré sú obsahom skutkových viet výrokovej časti tohto rozsudku. Obžalovaný J. V. bol v čase podpisu všetkých leasingových zmlúv jediným konateľom spoločnosti I.F. Q., s.r.o., L. XX, XXX XX B., IČO: XXXXXXXX (bol ním od 19.01.2008 do 07.10.2008, pričom mohol konať samostatne) a všetky leasingové zmluvy podpísal v súlade s údajom uvedeným v obchodnom registri, t.j. svoj podpis pripojil k obchodnému menu spoločnosti (to bolo na zmluvách, ich prílohách alebo iných písomnostiach, ktoré s nimi úzko súviseli, najmä žiadostiach o leasing; obchodné meno spoločnosti I.F. Q., s.r.o. bolo dopísané ručne alebo s pomocou odtlačku pečiatky spoločnosti). Taktiež riadne potvrdil aj prebratie predmetných vozidiel, čo vyplýva z príslušných preberacích protokolov. Všetky leasingové zmluvy boli predčasne ukončené z dôvodu neplatenia dohodnutých leasingových splátok a motorové vozidlá boli následne zaistené u neznámych (cudzích) osôb. Z ďalších prečítaných listinných dôkazov vyplynulo, že dodávateľom všetkých vozidiel bola spoločnosť Gerard Slovakia, s.r.o., Ružová dolina 6, 821 08 Bratislava, IČO: 36803847, odberateľom bola vždy konkrétna leasingová spoločnosť a vo faktúrach spoločnosti Gerard Slovakia, s.r.o. bolo tiež uvedené, že konečným užívateľom bola spoločnosť I.F. Q., s.r.o., ktorá bola tiež úradne zapísaná ako držiteľ vozidiel.

Súd mal na základe zabezpečených dôkazov potrebných pre náležité objasnenie skutkového stavu predmetnej trestnej veci, ich vykonaním a vyhodnotením jednotlivo i v ich súhrne, bezpochyby za preukázané, že sa skutky uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku stali a že týchto sa dopustil v celom rozsahu práve obžalovaný J. V.. Predovšetkým z oboznámených listinných dôkazov, výpovedami svedkov F. T. B., F. U. P., F. M. V., D. P. B. a P. G., ale aj výpoveďou obžalovaného, ktorý priznal, že všetky leasingové zmluvy podpísal dobrovoľne ako konateľ spoločnosti I.F. Q., s.r.o., zmluvy vôbec nečítal, nikdy neplatil žiadne splátky leasingov a nepodpisoval nikdy ani žiadne zmluvy o nájme týchto áut pre inú spoločnosť (v čom vlastne spočívala aj jeho obrana), bolo jednoznačne preukázané, že skutky sa stali tak, ako boli popísané v obžalobe. Jednotlivé vykonané priame i nepriame dôkazy sa vzájomne podporovali a dopĺňali, pričom neboli žiadnym relevantným spôsobom vyvrátené a ani nebola zistená žiadna skutočnosť, ktorá by nasvedčovala ich nevierohodnosti. Tieto dôkazy vytvárali ucelený reťazec preukazujúci priamo či nepriamo spáchanie skutkov práve obžalovaným.

Na hlavnom pojednávaní prezentovaná obrana obžalovaného J. V. nebola podporená žiadnym vykonaným dôkazom, pričom najmä výpovede svedkov F. U. P., F. M. V. a D. P. B. poukazujú na účelovosť obrany obžalovaného v tom smere, že pred podpisom leasingových zmlúv nevyvíjal žiadnu aktivitu (obžalovaný tvrdil, že len prišiel, zmluvy nečítal a iba ich podpísal). Na všetkých preberacích protokoloch bol aj podpis obžalovaného spoločne s uvedením obchodného mena spoločnosti I.F. Q., s.r.o. (v súlade s údajmi z obchodného registra v prípade konania za spoločnosť), čo bolo taktiež v rozpore s jeho tvrdením, že žiadne vozidlá nikdy nepreberal. Nelogické sa pre súd javilo aj jeho tvrdenie, že v spoločnosti I.F. Q., s.r.o. pracoval ako konateľ pre J. J.. Z obchodného registra je zrejmé, že J. J. nebol nikdy konateľom a ani spoločníkom spoločnosti, pričom v období, kedy došlo k podpisu všetkých leasingových zmlúv, bol jediným konateľom spoločnosti práve obžalovaný, pričom tvrdenie obžalovaného, že pracoval pre J. J., nemá oporu ani v zákonných ustanoveniach Obchodného zákonníka ohľadom postavenia konateľa ako štatutárneho orgánu spoločnosti s ručením obmedzeným. Tiež je nelogické, že obžalovaný napriek tomu, že všetky motorové vozidlá mali byť podľa jeho tvrdení prenajaté inej spoločnosti (EUROAUTÁ), nepodpisoval a ani neinicioval podpis žiadnych nájomných zmlúv medzi touto spoločnosťou a spoločnosťou I.F. Q., s.r.o., i keď je pravdou, že takýto právny úkon by bol jednoznačne v rozpore s podmienkami poskytnutých leasingov, nakoľko prenajať predmet leasingu tretím osobám bolo výslovne zakázané v prípade každého zmluvného leasingového vzťahu. Z vykonaných dôkazov naopak vyplynulo, že predmetné motorové vozidlá boli zaistené u osôb, ktoré nemali žiaden vzťah k spoločnosti I.F. Q., s.r.o., t.j. boli im zverené do užívania protiprávne.

Vzhľadom k uvedenému boli naplnené všetky formálne znaky skutkovej podstaty pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 4 písmeno a) Trestného zákona, keď išlo o dokonaný obzvlášť závažný zločin, obžalovaný pokračoval v páchaní toho istého trestného činu a trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzovala ako jeden trestný čin, nakoľko ich spájala objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť (§ 122 ods. 10 Tr. zák.). Obžalovaný ako subjekt spĺňal podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku a neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti nasvedčujúce jeho nepríčetnosti, či zmenšenej príčetnosti. Z hľadiska subjektívnej stránky, t.j. zavinenia, konal obžalovaný vo forme nepriameho úmyslu, nakoľko vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený. Naplnená bola tiež objektívna stránka skutkovej podstaty tohto obzvlášť závažného zločinu, pretože obžalovaný si na škodu cudzieho majetku seba a iného obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku škodu veľkého rozsahu. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že obžalovaný nemal v úmysle vôbec platiť dohodnuté splátky leasingov, resp. túto povinnosť mala podľa jeho tvrdení plniť iná osoba (spoločnosť EUROAUTÁ). Pokiaľ ide o spoločnosť EUROAUTÁ, z Obchodného registra súd nezistil, že by takáto spoločnosť, ktorej konateľom by bol Z. V., vôbec niekedy existovala.

Zo správ o povesti obžalovaného J. V. súd zistil, že z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený, na výzvu súdu nepredložil pracovný posudok od zamestnávateľa, keď pracuje t. č. len brigádne, bol v minulosti 2-krát priestupkovo postihnutý pre priestupok proti verejnému poriadku a na úseku cestnej premávky (oba spáchal v roku 2013), za ktorý mu do 07.05.2016 plynie aj sankcia zákazu vedenia motorových vozidiel. Z odpisu registra trestov a pripojeného trestného spisu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 4T/11/2013 bolo zistené, že obžalovaný bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 28.01.2013 č. k. 4T/11/2013-206, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.06.2013, odsúdený pre zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona (dopustil sa ho rovnako v postavení konateľa spoločnosti I.F. Q., s.r.o.) na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 3 (tri) roky za súčasného uloženia povinnosti nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu. Tento trestný rozkaz mu bol doručený dňa 25.02.2013.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný spáchal dva úmyselné trestné činy (predmetný pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 4 písmeno a) Trestného zákona a zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, z ktorého bol právoplatne uznaný za vinného vyššie uvedeným trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II) viacčinným súbehom, pričom jeden z nich je obzvlášť závažným zločinom a druhý zločinom, zvýšila sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného (pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 4 písmeno a) Trestného zákona) o jednu tretinu podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona, teda horná hranica trestnej sadzby na uvedený obzvlášť závažný zločin sa zvýšila na 20 rokov, čím prichádzalo do úvahy uloženie trestu odňatia slobody v rámci trestnej sadzby stanovenej na uvedený obzvlášť závažný zločin v rozmedzí 10 rokov až 20 rokov. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný viedol pred spáchaním predmetných trestných činov riadny život súd prihliadol k poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písmeno j) Trestného zákona. Po formálnej stránke síce bola naplnená aj prítiažujúca okolnosť podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona, keďže obžalovaný spáchal viac trestných činov, avšak súd už raz prihliadol k viacčinnému súbehu dvoch trestných činov v neprospech obžalovaného v súvislosti s ustanovením § 41 odsek 2 Trestného zákona. Pretože u obžalovaného prevažuje pomer poľahčujúcich okolností znížila sa vyššie upravená horná hranica trestnej sadzby (10 rokov až 20 rokov) o jednu tretinu podľa § 38 odsek 3 v spojení s § 38 odsek 8 Trestného zákona, teda horná hranica zákonom stanovenej výmery trestu odňatia slobody sa znížila na 16 rokov a 8 mesiacov, čím prichádzalo do úvahy uloženie trestu odňatia slobody v rámci výmery 10 rokov až 16 rokov a 8 mesiacov.

Podľa § 39 odsek I Trestného zákona ak má súd vzhľadom na okolnosti prípadu, alebo vzhľadom na pomery páchatel'a za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a

neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchateľovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Je potrebné upriamiť pozornosť na vyššie uvedenú poľahčujúcu okolnosť, teda najmä vedenie riadneho života obžalovaného pred spáchaním predmetnej trestnej činnosti. S prihliadnutím na túto pre nápravu obžalovaného nesmierne významnú poľahčujúcu okolnosť, v nemalej miere na odstup času od spáchania predmetných trestných činov a v neposlednom rade na reálnu výšku spôsobenej škody (poškodené spoločnosti predmetné motorové vozidlá následne odpredali) sa javí použitie vyššie uvedenej trestnej sadzby neprimerane prísne. Tieto vyššie uvedené okolnosti svedčia o možnej prevýchove obžalovaného aj trestom odňatia slobody nižším ako trestom v rámci vyššie uvedenej zákonnej trestnej sadzby. Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, osobu páchateľa, poľahčujúcu okolnosť, najmä jej charakter dospel súd k záveru, že účel trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona bude v danom prípade naplnený uložením súhrnného trestu odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov, ktorého výmera bola v súlade s ustanovením § 39 odsek 3 písmeno c) Trestného zákona. Na výkon tohto trestu odňatia slobody súd obžalovaného zaradil podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keď mal so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia obžalovaného za to, že v ústave na výkon trestu tohto stupňa stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená. Prihliadol tiež na okolnosti, pre ktoré mimoriadne znižoval trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Obligatórne v zmysle § 76 odsek 1 Trestného zákona súd tiež uložil obžalovanému aj ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok, nakoľko ho odsudzoval za obzvlášť závažný zločin a ukladal mu nepodmienečný trest odňatia slobody. V rámci ochranného dohľadu uložil aj povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie, a to počas doby trvania tohto ochranného dohľadu, s výkonom ktorého sa začne po prepustení obžalovaného z výkonu trestu odňatia slobody. Pri uložení tejto povinnosti súd prihliadol na pomery obžalovaného (t. č. je nezamestnaný, resp. pracuje len brigádne), pričom mal za to, že uloženie tejto povinnosti je v jeho prípade účelné a povedie ho k vedeniu riadneho života na slobode bez páchania ďalšej trestnej činnosti. Nakoľko súd ukladal obžalovanému súhrnný trest, zrušil preto obligatórne podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona výrok o treste odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky s podmieneným odkladom výkonu trestu v trvaní 3 (tri) roky, uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 28.01.2013 sp. zn. 4T/11/2013, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 25.02.2013 a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.06.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Takto uložený trest spolu s ochranným opatrením, svojím charakterom a so zohľadnením najmä osobných pomerov obžalovaného, pre celkové dosiahnutie účelu trestu tak, ako je upravený účel trestu v zmysle § 34 odsek 1 Trestného zákona, t. j. dosiahnutie individuálno-preventívneho a s ním následne spojeného generálno-preventívneho účinku, je dostatočným trestom.

S predmetným trestným konaním bolo spojené aj tzv. adhézne konanie, t.j. konanie o náhradu škody, keďže poškodené spoločnosti Credium Slovakia, a.s., IMPULS-LEASING Slovakia, s.r.o., a Oberbank Leasing, s.r.o., si v prípravnom konaní riadne a včas uplatnili nároky na náhradu škody. Nakoľko bol však súd toho názoru, že na rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, a to z dôvodu nedostatočnej špecifikácie uplatnených nárokov (len formou tzv. finančného vyrovnania), ktoré presahuje potreby trestného stíhania a predĺžilo by ho, poškodené spoločnosti s uplatnenými nárokmi na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia na Okresný súd Trenčín.

Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal.